

עובד על-ידי רס"ן ל. מרחב לפי ספרו של גורל י. ג. זאואיאלוב

גרם מאבק זה להצטברות מהירה של אמצעי-הלחימה קטלניים. תחרות בלתי-פוסקת להשגת עליונות במהירות משפיעה כיום גם על מבנה הגייסות, ארגונם והכשרתם לקרב. כאשר דנים במהירות במלחמה, מתכוננים בדרך כלל למהירות תנועתם של הכוחות בשדה-הקרב, למהירותם של מטוסים וטילים, למהירות תנועתן של אגיות-מלחמה, צוללות ועוד. למהירות הגייסות הוקדשה תמיד תשומת-לב רבה. דוגמאות רבות בהיסטוריה. הצבאית מעידות על חשיבותו ועל תפקידו המכריע של גורם המהירות בהשגת הצלחה. הקצב הגדול של התקפת הכוחות הגרמניים בשנים הראשונות של מלחמת-העולם השנייה בחזיתות אירופה ואפריקה הוא שהקנה לגרמניה את נצחונותיה הרבים. לאחר-מכן, בשלב השני של המלחמה, השיגו גם כוחות סובייטיים וכוחות אנגלר-אמריקאיים הצלחות גדולות-הודות לפיתוח פעולות-קרב בקצב מזורז. מהירות הכוחות היא שאיפשרה להנחית מהלומות-פתע מכריעות במקומות בלתי-צפויים ליריב. השאיפה להגברת מהירות תנועתם של הגייסות בשדה-הקרב משפיעה מאוד על פיתוחם ועל מבנם. לא במקרה אנו עדים למינוע ולמיכון מלאים של הצבאות; תנועתם של הגייסות ושל אמצעי-הלחימה הולכת וגוברת. לפני זמן לא-רב הגיעה הצוללת למהירות של 10 קשר בלבד — היום היא מגיעה למהירות של 30 קשר ויותר. הוא הדין בחיל-האוויר: מהירות המפציץ החדש עולה פי-שניים ויותר על מהירותו בתקופת מלחמת-העולם השנייה. אפשרויות נרחבות

מהירות, זמן ומרחב הם אחדים מהגורמים המשפיעים על הקרב בזמן-זמנו. במאמר זה ננסה לסקור ולנתח גורמים אלה. שלושת הגורמים — השפעתם על מהלך-הקרב והמערכה היתה מותנית מאז ומתמיד בפיתוחם של אמצעי-הלחימה ובתהליכים האובייקטיביים, שחלו באמנות המלחמה. עם הופעתו של נשק טילי-גרעיני עלתה בהרבה חשיבותם של גורמים אלה. ברור, כי שלושתם נמצאים ביחס-יגומלין הדוקים ביותר. חשוב, לדעתנו, לברר תחילה את חוקיות גילוייהם של המהירות, הזמן והמרחב ואת אופי השפעתם על שיטות ניהול פעולות-הקרב. מניתוח זה ננסה להסיק מסקנות, שיורו כיצד לנצל גורמים אלה בצורה תכליתית ביותר לניהול פעולות-קרב מוצלחות.

נוהירות

המהירות, שהיא סגולה מהותית של כל תנועה, מתבטאת בתורת הלחימה בקצב ובאינטנסיביות של תהליכים, בתופעות, בפעולות, בעבודה מבוצעת ועוד. המהירות היא אחד התנאים ההכרחיים להשגת ההפתעה והיוזמה בקרב, להתגברות מהירה על שטחים עצומים, לחיסכון בזמן ולמעבר מידי מסוג פעולות אחד למשנהו.

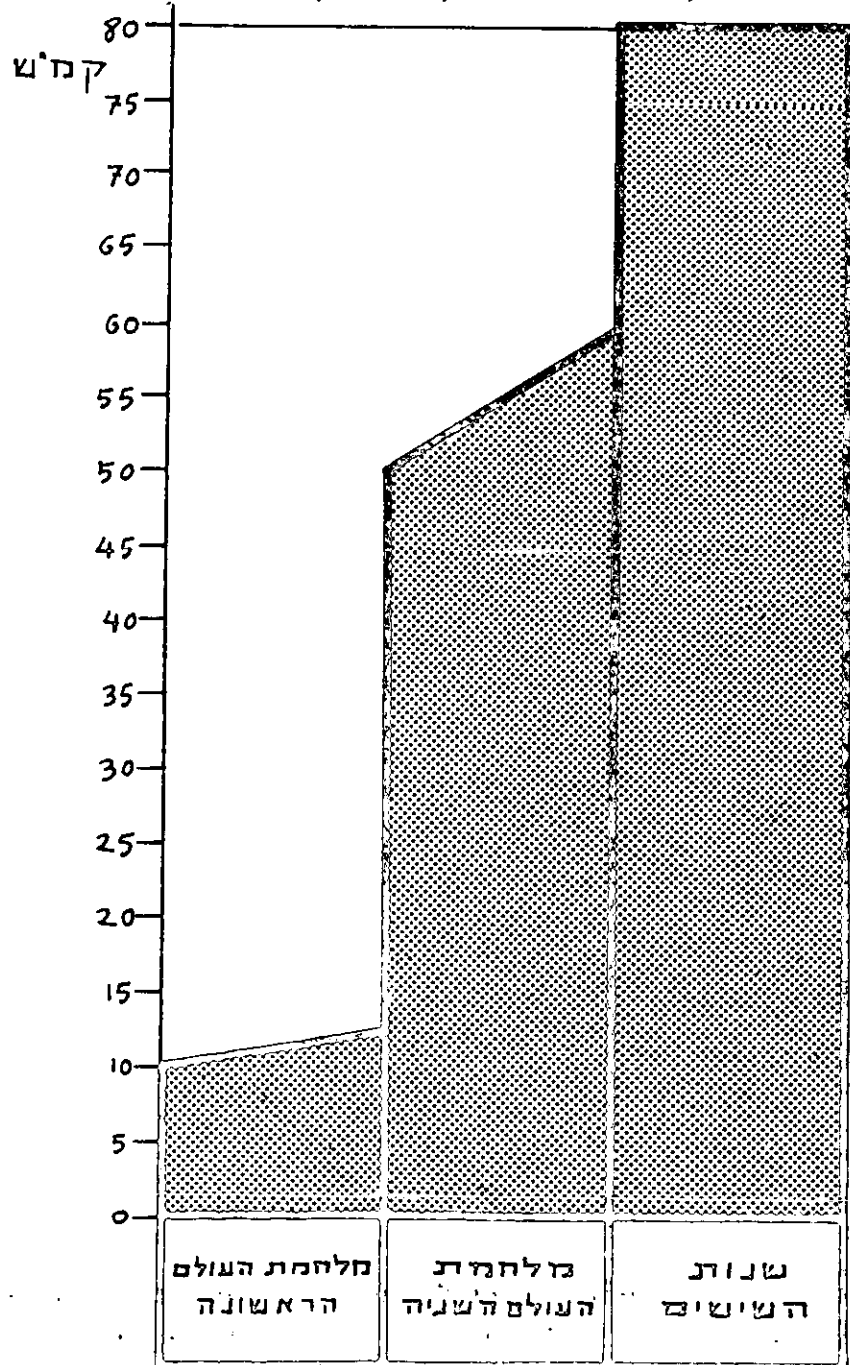
בכל תופעות-המלחמה הבולטות נודעת חשיבות רבה לגורם המהירות. משום כך, אִמְנֵם, קיים מאבק נמרץ ומתמיד בין שני הצדדים היריבים כדי להשיג עליונות במהירות. מאבק זה אינו פוסק אף בעת-שלום. לאחר מלחמת-העולם השנייה

לדילול מערכי-ההגנה של האויב. המגן נאלץ לתמרן בכוחות ובאמצעים, כדי להשיב את המצב על כנו בגזרות שסבלו מהתקפה גרעינית. כמרכזן עליו להעביר במהירות גייסות מחפים לצירי התקפתו של המאמץ העיקרי של האויב. יש להניח, כי עתה, יותר מאשר בעבר, ייאלצו הכוחות הערוכים להגנה לסגת לאחור, או אפילו לנוע קדימה — כדי להתארגן בחפזה בפרטי-נוף חדשים ולמלא פערים שנוצרו במערך הגנתם כתוצאה מהפעלת נשק גרעיני על-ידי התוקף. בהגנה בעידן הגרעיני, נודעת חשיבות מכרעת לקצב התקדמותם של הגייסות לעבר הגזרות, בהן הופעל נשק גרעיני, ולמהירות תכנון התקפות-נגד וביצוען.

ריכוז הכוחות ופיזורם הם היום חלק בלתי-נפרד של הקרב ושל המערכה; מהירות ביצוען של פעולות אלו חשובה ביותר, ולכן המסקנה היא, כי הצורך במהירויות גדולות בהפעלת הכוחות הוא תנאי אובייקטיבי, הנובע מכורח שדה הקרב. פעולות איטיות אינן עונות על דרישות כלי-הנשק החדשים. כדי שהכוחות התוקפים יוכלו לנצל את תוצאות

הגברת קצב ההתקדמות בהתקפה

עד מלחמת-העולם הראשונה ובמהלכה, נקבעה מהירות ההתקפה על-ידי אפשרויות פיסיות של החייל וכן על-ידי עוצמת ההשמדה של כלי-הלחימה. בזמננו — מהירות ההתקדמות בהתקפה נקבעת, פרט לגורמים שהוזכרו לעיל, גם על-ידי מידת המינוע של הגייסות. הטבלה להלן מראה לנו את קצב ההתקפה ביום אחד:

נפתחו עם פיתוחם של טילים בליסטיים: מהירותם גדולה פי 15—20 ממהירות הקול, והם מסוגלים לעבור מרחק של 8,000—9,000 ק"מ במשך 15—20 דקות.

דוגמה נוספת: כדי לצלם את פני כל כדור-הארץ במטוס סיור בן-זמננו יש צורך ב-60 שנה בערך, אולם לויין מלאכותי, המקיף את כדור-הארץ, יכול לבצע אותה עבודה במשך יממות מספר.

דוגמאות מסוג זה הן רבות ללא-ספור. הגברת המהירות משי-פיעה ישירות לא רק על פיתוח הכוחות המזוינים ועל אר-גונם, אלא גם על שיטות ניהול הקרב והמערכה. הגברת הניידות וכושר התמרון בשדה-הקרב גרמה לעליה בקצבים של ניהול פעולות-הקרב.

כשאנו דנים בתופעות המלחמה המתרחשות בקצב מהיר, אסור לנו להצטמצם אך ורק בדיון במהירות מכנית, משום שבכך לא נמצה את מושג ה"מהירות"; המהירות המכנית היא רק אחת הצורות של מושג זה. בקרב ובמערכה יש לתהליכים ולפעולות של הכוחות המזוינים מהירויות שונות האופייניות רק להם. לפעמים הן אינן ניתנות להשנאה. אך הן פועלות ומופיעות תכופות בצותא ומתיחסות במידה מסוימת זו לזו.

השפעת אמצעי הלחימה על המהירות

הגברת קצב-ההתקדמות של הגייסות בשדה-המערכה אינה רק תוצאת החלטה מסוימת של מפקד-הכוח, אלא בעיקר תוצאת פיתוח מהפכני של כלי-הנשק והגברת עוצמתם של אמצעי-השמדה אחרים, המביאים להגברת מהירות התגובה. כלומר, תהליך זה מותנה בראש וראשונה במידת ההתפתחות של התעשייה ושל הטכניקה.

ההיסטוריה מלמדת, כי במקביל לכמות אמצעי-הלחימה ולא-י-כותם השתנו גם אורחות ניהול פעולות-הקרב ושיטותיהן. אלא שעם הגדלת קצבי-ההתקפה, נדרשה התקדמות טכנית להגברת עוצמת ההשמדה של אמצעי-הלחימה ולהעלאת מהירות תגובתם.

מהירות התגובה של אמצעי ההשמדה מהווה את יסוד-היסודות לפיתוח ולהגדלת מהירויות לסוגיהן השונים בשדה-הקרב. מהירות התגובה של אמצעי-ההשמדה מתבטאת לא רק בתהליך של שיתוק יעדי-האויב או השמדתם, אלא גם במהירות הכנ-סתם של כלי-הלחימה לפעולה ובמהירות של העתקת עוצמת ההרס על המטרה. ככל שמהירויות אלו גדולות יותר, וככל שכלי-הנשק הם בעלי עוצמה רבה יותר — נדרשות כמויות קטנות יותר של אמצעי-הלחימה כדי להשמיד או לשתק את המטרה במהירות. בהכנה ארטילרית בגזרת הבקעה במלחמת-העולם השניה הושגה לעתים צפיפות של מאתיים ויותר תות-חים ומרגמות בקילומטר אחד, וההרעשה הארטילרית וההפצ-צה האוירית נמשכו שעה וחצי עד שעתיים. כיום, עם הפעלת נשק טילי-גרעיני, אפשר להשמיד במכת-אש אחת ותוך זמן קצר ביותר מטרת שונות, הפרוסות על-פני שטחים גדולים ביותר.

כתוצאה מכך, מתפנה הדרך למשך זמן מסוים, והכוחות התוק-פים יכולים להתקדם במהירות לעומק מערך-האויב. כמרכזן נוצרים תנאים נוחים לביצוע תמרונים נרחבים, כדי לתקוף את אגפי הכוח העיקרי של המגן ואת ערפו.

מהלומות גרעיניות וקצב מהיר של התקפה גורמים גם

מהירות השפעתם של אמצעי-השמדה

לפי החישובים המקובלים, לשיתוקו של כוח-אויב מחופר, הפרוש על-פני שטח של 1000 דונם, והמרוחק כ-10 ק"מ מעמדות האש — דרושים 18,000 פגזים בני 122 מ"מ. אם נפעיל 100 תותחים, נזדקק ל-30 דקות בערך, כדי לשחק-את-המטרות. במקרה שנגדיל את מספר התותחים, נאמר פי-שניים, ישותק האויב בתנאים זהים במהירות כפולה. אם לאותה משימה נפעיל את חיל-האוויר, ישתקו את המטרות 15 מפציצים (שכל אחד נושא מטען של 2 טון פצצות) במשך 8-10 דקות.

סות, משנות את הנסיבות. נמצאנו למדים, שבהתמחדות מזוינת קיימים יחס-גומלין בין הגורם הסוביקטיבי לבין הגורם האוביקטיבי. יחס-גומלין אלה מהווים נושא למחקר מדעי, ורבה חשיבותם לפיקוד ולשליטה.

ההשפעה המכרעת שיש למהירות התגובה של אמצעי-השמדה על פיתוח מהירויות אחרות ועל הגדלתן מאלצת את המפקד להכיר ביסודיות את אמצעי-הלחימה ואת דרכי-השימוש בהם. חוקי ההתמחדות המזוינת מתבטאים באופן ברור בפעילות האנשים. תוקים אלה אינם גורמים למאורעות, אלא מעלים אפשרויות ממשיות להתגשמותם. תפקידו של המפקד לעמוד בצורה נכונה על טיבן של אפשרויות אלו, ולאחר-מכן לכונן את המאמץ להגשמתן.

עליונות בניידות עשויה לחפות על נחיתות בכוח-אדם ובאמצעים; בעזרתה אפשר לתמרן בצורה מתאימה כדי ליצור עדיפות מכרעת במקום בו מבוצעת המשימה העיקרית — ולהשיג הצלחה.

עם זאת, המאבק לניצול יתרונותיה של המהירות אינו צריך להיעשות בפזיזות ובחיפזון. יש להתבסס על הערכת-המצב הכוללת, על חישובים שקולים ועל כללי אומנות המלחמה. קביעת המהירות חייבת להיות תמיד מבוססת על שקולים נכונים ועל אפשרויות מוחשיות.

אפשרויות אלו מפתחים בזמן שלום, כאשר כל המפקדים נדרשים לגלות תשומת-לב מתמדת לפיתוח המהירות. מטרה זו מושגת, בין היתר, על-ידי עריכת תרגילים מהירי-קצב. השאיפה להשגת מהירויות גדולות חייבת להיות גורם מכריע בהדרכת העוצבות והיחידות.

זכון

הזמן עומד מאחרי כל התופעות הצבאיות וקובע את אופי-פעילותן של המפקד ושל קציני מטהו. שינויים מהפכניים חלו בתקופתנו באמנות המלחמה: הופעת נשק גרעיני-טילי, מינוע מלא של הגייסות, שימוש נרחב באוטומציה ובאלקטרוניקה לפעולות הצבאיות — כל אלה מגבירים את חשיבותו של גורם הזמן.

לאמיתו של דבר, הזמן הוא בבחינת כוח. בקרב ובמערכה נודעת חשיבות רבה ללחימה למען רוח בזמן, לבחירה נכונה של שעת ה"ש", לביצוע פעולות-קרב בשעה היעודה ולעוד גורמים, שמהותם-הזמן.

העדיפות במלחמה היא של הצד המנצל את הזמן שברשותו בצורה התכליתית ביותר להכנת הקרב ולתכנונו. הקפדה על עיקרון זה חיונית לפעולת-הגייסות, שאפשרויות-הקרב שלהם תלויות לא רק בכמות אמצעי-הלחימה, באיכותם ובמוראל —

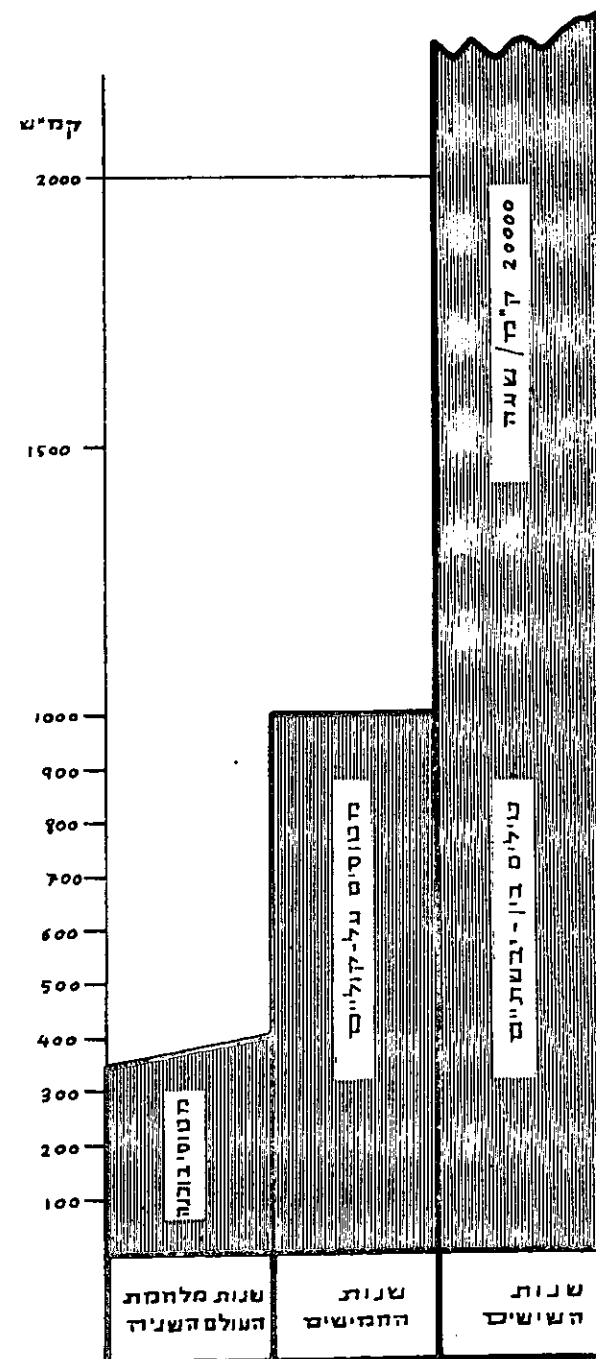
ההנחתה הגרעינית ביעילות רבה ביותר, יש להגביר ככל האפשר את מהירות תנועתם ואת כושר-תמרוןם בשדה-הקרב. דרישה זו מביאים בחשבון בעיקר בשעת קביעת סוגי כלי-רכב קרביים ותובלתיים. כבר-היום מקובל בכל הצבאות המת-קדמים, כי התובלה האוירית היא אמצעי-תובלה רגיל לחילות-היבשה, בדיוק כמו התובלה במשאיות וברכבות.

ברור, כי השפעת המהירות איננה מצטמצמת רק בתחום תנועת הכוחות ותגובת אמצעי-ההשמדה; היא משחקת תפקיד חשוב בכל פעולות הכוחות המזוינים. המהירות מהווה קנה-מידה ליעילותן של פעולות-קרב שונות: התגברות על מכשר-לים וביצורים שונים, קיום פיקוד ושליטה, העברת אספקה ועוד. בכל התחומים הללו מורגשת שאיפה כללית להגברת מתמדת של המהירויות.

המפקד והמהירות

נסיבות-הקרב הן גורם חיצוני ובלתי-תלוי ברצונם ובהכרתם של המפקדים, אך עם זאת משפיע על פעולותיהם. ברם, החל-טותיו של המפקד, המתבטאות בפעילותם הקרבית של הגיי-

מהירויות העברת אמצעי-השמדה אל המטרות

על סמך מספרים אלה יכולים אנו להסיק, כי במשך עשרים שנה עלתה המהירות של העברת אמצעי-השמדה אל המטרה כמעט פי 50.

לעבור מרחק של 8,000—9,000 ק"מ) תאפשר לבצע מהלומת־תגובה.

מהאמור לעיל ניתן להסיק, כי בין הצדדים היריבים מתחולל מאבק מתמיד בכמה תחומים: רוח בזמן, עדיפות בהכנת הגייסות ובפריסתם המבצעית (קודם כל בכיוונים העיקריים), עדיפות בכוחות ובאמצעים, קדימות במעבר לפעולות נמרצות. מאבק זה מתחיל עוד בזמן־שלום. כדי להרויח זמן, מחזיקות המדינות צבאות, המונים מיליוני חיילים, בכוננות־קרבת־מדת, כך שיוכלו לפתוח ברגע הדרוש בפעולות מלחמתיות.

בשדה־המערכה משיגים רוח בזמן על־ידי מכלול־פעולות, המנדאות ריכוז וכינוס מהירים, העברת גייסות למרחקים גדולים בקצב מהיר, הכנסתם המידית לפעולה והעברה סדירה ותקינה של אספקה דרושה. רוח בזמן מושג לא רק על־ידי פעולות־קרב שמגמתן הבסת האויב, אלא גם על־ידי צימצום משכי־הביצוע של פעולות שונות ועל־ידי הגברת הקצב של כל התהליכים הקשורים בניהול המלחמה. כל אלה עומדים ביחס ישר לרמת הכשרתו של סגל הפיקוד, לנסיגו ולאימונו. ניתוח התרגילים והאימונים מראה, כי רוב המפקדים מעריכים נכונה את גורם הזמן. אך יש עדיין מקרים, בהם מושם הדגש רק על אופן ביצועו של התמרון — ולא על מהירות ביצועו. ההחלטה השקולה ביותר, אורח־הפעולה הטקטי הנמרץ ביותר — לא די בהם; אם הפעולה תבוצע באיטיות, ללא התחשבות באפשרות של פעולות־מנע מצד האויב — יהיה הכשלון בלתי נמנע.

הפסד לא־שקול ולא־תכליתי של זמן במלחמה מביא תכופות לדחיסות יתר, לחיפזון, ובסופו של דבר — לכשלון הפעולות המתוכננות. איבוד זמן כמוהו כשימוש לא־נכון בכוחות ובאמצעים; הפסד זמן מחליש את כוחותיך ומחזק את אויביך. כיוונו של הזמן: עבר — הווה — עתיד. אף רגע אינו חוזר על עצמו. זה מאלץ אותנו לחזות מראש את השתנות המאורעות השונים בשדה־המערכה. התעלמות מחוק זה עלולה לגרום, בסיכומו של דבר, לשגיאות שאינן ניתנות לתיקון.

בחירה נכונה של הזמן

לבחירת השעה הנכונה של פתיחת פעולות־הקרב נודעת חשיבות ממדרגה ראשונה. ניתן לומר ללא הגזמה, כי מילוי מוצלח של משימות על־ידי יחידות ועל־ידי עוצבות מותנה לא־מעט בבחירת השעה המתאימה להתחלת הפעולות. אין דינה של תקיפת אויב שהספיק להתפרס ולבצר את עמדותיו — כדי

וכיום (הציפטיין ב־1965)

אלא, במידה לא פחותה, במבנם, בארגונם ובכוננותם לקרב. מאז ומתמיד שאפו הצדדים הלוחמים לשתק את כוחות־האויב ואת עתודותיו ולשלול ממנו את הזמן הדרוש לו להיערך ולאבטח את כוננות־הקרב של כוחותיו. כל צד השתדל להיות מוכן לפעולות־הקרב מהר יותר, להקדים את היריב, ועל־ידי כך להכניסו למצבים לא־נוחים. זו היתה אחת הסיבות להצלחת הגרמנים בשנים הראשונות של מלחמת־העולם השנייה: הם הקדימו את יריביהם בפריסת מערך־הכוחות והשיגו יזמה מבצעית, וכתוצאה מכך — חופש תמרון.

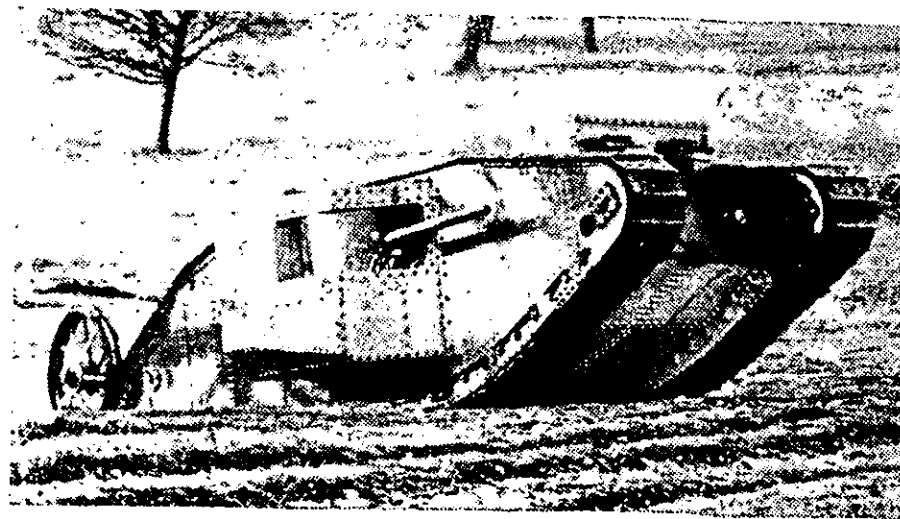
השאיפה לניצול הזמן כגורם של כוח קובעת תכופות את מהות האסטרטגיה של מדינה זו או אחרת. „אסטרטגיה של הרעבה“, „אסטרטגיה של התשה עד אפיסת כוחות“, „אסטרטגיה של בלימה“, „אסטרטגיה של פעולות בזק“ — כל אלה מתבססות על גורם הזמן. על יסוד גורם זה קובעים גם את שיטותיו ואורחותיו של ניהול המלחמה, העשוי להתבסס על פעולות־סבילות או על פעולות בעלות תנופה ובעלות קצב מהיר.

גורם הזמן - בעבר ובעתיד

אם במלחמות־העבר מילא הזמן תפקיד חשוב, הרי חשיבותו במלחמת־העתיד רבה לא־יָערוך. גורם הזמן משהק היום תפקיד לא פחות חשוב בצבירת הפוטנציאל המלחמתי של מדינה כלשהי ובהפעלתו מאשר ברמת ההישגים המדעיים הטכניים שלה, או ברמת אפשרויותיה הכלכליות. אמצעי הלחימה של תקופתנו מכתבים ניהול פעולות־קרב בקצב מהיר ביותר. כל פיגור עלול לגרום לקרבנות נוספים ולהחלשת הגייסות. בשנים 1940—1945 היה על חילות האויר של ארה"ב ובריטניה לבצע מספר עצום של גיחות כדי להטיל על גרמניה כשני מיליון טונות של פצצות. היום אפשר לשגר למטרה בעזרת טיל בליסטי אחד, בעל יעוד אסטרטגי, מטען גרעיני בעל עוצמה גדולה פי עשרה מעוצמת האש של אותם שני מיליון טונות.

אם ניקח בחשבון, פרט לאפשרויות־ההרס אלו, גם את מהירותם העצומה של הטילים, נקבל תמונה ברורה על הנזק שעלול לגרום הפיגור הקטן ביותר בפתיחת פעולות. עתה, כאשר אמצעי־הלחימה הם בעלי מהירות על־קולית, כאשר קיימת סכנה מתמדת של מהלומת־פתע גרעינית — נדרשות פעולות תגובה מידיות. מהירות־תגובתם של הגייסות נמדדת לא בימים ובשעות, אלא בדקות ולעיתים אפילו בשניות. רק כוננות של 25—30 דקות (הזמן הדרוש לטיל בליסטי בנייבשתי כדי

הטנק בעבר (הטנק הבריטי ב־1915)

תקיפתו, שעה שטרם הספיק להתארגן או בשעה שניצל כבר את כל עתודותיו וכושרר-הקרבי נחלש במידה ניכרת. תוצאות הקרב מותנות בשאלה, אם פתחנו בקרב כאשר היתה לנו עדיפות בכוחות ובאמצעים, או כאשר גייסותינו היו חלשים כבר מקרבות קודמים. כמרכן נודעת חשיבות לעונות השנה, שעות היממה ועוד.

חשיבות מיוחדת נודעת גם לבחירת הרגע הנכון להטלת העתודות לקרב. ידוע, כי כניסתן לקרב בטרם-עת לא הביאה אף פעם לתוצאות חיוביות: האויב, שברשותו היו עדיין כוחות מספיקים, גרם לעתודות אבידות ניכרות ואילץ אותן להפסיק את הפעולה. לתוצאות דומות גרמה גם הטלה מאוחרת של העתודות: האויב הצליח בינתיים להתבצר או לקדם כוחות נוספים, והיה מוכן להגיב על פעולות-מנע. נמצא, שנוסף לקביעת שעת הפתיחה בקרב, אפשר ונחוץ להתחשב בגורמים כמו פעולות המבוצעות בעתן או פעולות מאוחרות. פעולות הנע-שות בטרם-עת או במאוחר מתנהלות בדרך כלל בצורה בלתי-מתואמת ובלתי-מתוכננת. ברם, אין לטעות ולהקיש מפעולות אלו לפעולות הנערכות שלבים-שלבים בזמנים שונים. פעור לות מסוג זה עשויות להסתיים בהצלחה, אם הן מתוכננות מראש. למשל: הנחתת מכות רצופות, בזו אחר זו; תמרון מסוים, שמטרתו להטעות את האויב ולאלצו להשתמש בכוחות שלא בכיוון המאמץ העיקרי — ועוד.

הזמן הוא גורם אוביקטיבי; ברם, האדם מסוגל לעמוד על גורם זה, להבין את השפעתו על מהלך פעולות-הקרב ועל סיומן ולנצלן בצורה תכליתית. כל רמה פיקודית חייבת לדאוג לכך, שיישאר די זמן לדרגים הכפופים כדי לבצע את הפעור לות שתוכננו. יש להעריך נכונה את הזמן, תוך התחשבות בתנאים האוביקטיביים. לא תמיד מתחשבים בכלל ידוע זה. ניתן לומר בביטחון מלא, כי אחוז גבוה מאוד של שגיאות בניצול גורם הזמן מקורן בחוסר-הערכה או בהיעדר-חישוב מתאים של גורם זה. ברור, כי בתנאי-מלחמה קשה לחזות את כל הגורמים העשויים להשפיע על חישוב הזמן. בשדה-המערכה יש מקום למקריות רב-גונית. ובכך מתבטאת מומ-חיותו של מפקד: עליו לחזות, על סמך ידיעה כללית של החוקים, את כל התופעות האפשריות והמקריות. כדי להת-גבר על תופעות מקריות, יש למפקד צורך ב"מלאי" של זמן.

כדי לנצל את גורם הזמן בצורה תכליתית, יש צורך בלקח ובנסיון. על המפקדים להזדרז וללמוד את תכונותיה של המלחמה העתידה. פה ושם עדיין פועלים מפקדים ומטותיהם לפי שיטות מיושנות, ששוב אינן הולמות את תנאי שדה-המערכה: הם מאבדים זמן יקר בתכנון-תרגילים שגרתי וגדוש-פרטים ובעיבוד מסמכים מסורבלים וארוכים. בצורה זו הם מאבדים זמן, הדרוש להכשרה ישירה של הגייסות, ומשום כך קורה שהם נכנסים לפעולה כשאינם מוכנים.

טעויות מסוג זה תהיינה קריטיות במלחמה גרעינית-טילית. לדוגמה: במלחמות העבר, במיוחד בשלביהן ההתחלתיים, נהגו לחפש אחר צורות חדשות של מבני-יחידות ועוצבות ולבחון אותן הלכה למעשה בשדה-הקרב. כמרכן נהגו לחפש שיטות ודרכים חדשות לניהול הקרב. רק לאחר שנבדקו, נכנסו לשימוש רחב. בתנאי העידן-הגרעיני אי-אפשר לנהוג בדרך זו; על הפעולות להיות מהירות ונמרצות. ההתפתחות האיטית, יחסית, של פעולות-הקרב בעבר הותירה למפקדות זמן כדי לתקן את השגיאות, שנעשו על-ידן תוך-כדי ניהול הלחימה. היום, לכל רגע חשיבות מבצעית מכסימלית. במלחמת העתיד לא יהיה כמעט זמן לתיקון השגיאות שנעשו. לכן, על החי-שובים וההערכות להיות מדויקים ומפורטים. בתקופתנו נודעת חשיבות רבה ביותר לכשרם המבצעי של המפקדים ושל קציני המטה. עליהם להעביר לגייסות פקודות והוראות במשכי זמן קצרים ביותר ולדאוג לכך, שהפעולות יבוצעו לפי המתוכנן.

כינן שמהירויות גדולות ופעולות דחופות דורשות מאמץ פיסי ונפשי רב מצד הכוחות, גוברת חשיבותו של המוראל; על מפקדי היחידות והעוצבות להתחשב בגורם זה ביחסם עם חיילי היחידות.

*

לסיכום הפרק ניתן לומר, כי יש לשמור תמיד על כוננות-הקרב של הכוחות — דבר שיסייע להרויח זמן במצבים קרי-טיים. רוח בזמן בתנאי תקופתנו פירושו — תכנון מוקדם ומילוי מוצלח של כל משימות-הקרב, אם בעלות חשיבות טקטית ואם בעלות חשיבות מבצעית-אסטרטגית.

(חלק ב' של המאמר יופיע בחוברת הקרובה)